

9

2021

ISSN-0207-4710

GÖYƏRÇİN

ÇÖRƏK VƏ QIZIL

(Ərəb xalq nağılı)

Abbas adlı kasıb bir kəndli var idi. O, ailəsini dolandırmaq üçün bütün günü çalışır, eyni zamanda yoxsulluqdan xilas olmaq üçün bir xəzinə tapmaq arzusu ilə yaşayardı.

Bir dəfə havanın çox isti bir vaxtında Abbas tarlada işləyirdi. O, yorulduğunu hiss elədi və bir ağacın kölgəsində dincələ-dincələ xəyallara daldı:

"Kaş Allah mənə elə bir sehrli qüvvə verəydi ki, əlimi nəyə vursam, onu qızıla döndərə biləydim. Belə olsa, üzücü zəhmətdən canım qurtarar, rahatca, insan kimi yaşayardım".

Birdən onun qulağına bir səs gəldi:

-Ay Abbas! Bundan sonra sən istədiyən qədər qazana biləcəksən. Əlini nəyin üstünə qoyub sidq ürəklə arzulasan, o, təmiz qızıla çevriləcək.

Abbas qulaqlarına inanmadı. Ancaq sınamaq üçün əlini uzadıb torpağın üstündən kiçik bir çınqıl götürdü. Möcüzə idi. Daş parçası qızıla dönmüşdü. Həvəslənən kəndli başqa bir daşa əl vurdu. O da qızıla döndü.

Abbas uşaq kimi sevindi. Öz-özünə düşündü ki, şəhərə gedən kimi ordakı bütün daşları, toz-torpağı qızıla çevirəcəyəm. Sonra qazandığım pulla çoxlu torpaq sahəsi alacaq, çayın kənarındakı mənzərəli bir yerdə özümə saray tikdirəcəyəm. Evin ətrafında gözəl bir bağ salacağam. Özümə gözəl atlar alacaq, ən bahalı paltarlar geyinəcəyəm...

Abbas şirin xəyallardan ayılıb ayağa qalxmaq, yerimək istəsə də, alınmadı, hiss elədi ki, ac və susuz hərəkət etmək mümkün deyil. Ona görə evdən gətirdiyi yeməklə qidalanıb, sonra şəhərə getmək qərarına gəldi. Əlini uzadıb torbanın içindəki səhər yeməyini çıxarmaq istədi. Tortu götürüb ağına qoyanda hiss elədi ki, bu tort dadı vermir, metaldı. Əlini vuran kimi çörək qızıla çevrildi.

Abbas ac idi. Ümidi təkəcə torbanın dibində qalan baş soğana qalmışdı. Tez onu götürüb ağına basmaq istəyəndə soğan da qızıl külçəsinə döndü.

Abbas çox qorxdı. Nə eləyəcəyini bilmədi. Dəhşətə gəldi ki, bundan sonra necə yeyib içəcək. Aclıq və susuzluqdan ölmək qorxusu onu vahimələndirdi. Hiss elədi ki, iş belə getsə, əli dəyəndə qızıla çevrilən heç nə onu bu dəhşətli fəlakətdən, amansız ölümün pəncəsindən xilas edə bilməyəcək.

Ağacın kölgəsində mürgüləyən Abbas gözlərini açdı. Hiss elədi ki, gördükləri yuxu imiş. Rahatlıqla, sinə dolusu nəfəs aldı. Elə bil onun çiyinlərindən dağ götürüldü. Sevinə-sevinə dedi:

-Allaha çox şükür ki, gördüklərim yuxu imiş.

Tərcümə edəni: R.Y.Əliyev